

Intervenció de Rosa Gili Casals en el debat sobre l'acció política i de Govern en matèria sanitària en representació dels consellers generals del Partit Socialdemòcrata del Grup Parlamentari Mixt

Gràcies Sr. Síndic,

La primera ministra de sanitat de DA, la Sra. Cristina Rodríguez, que ja havia sigut titular de la cartera durant el mandat anterior i per tant, coneixia el sistema i la casa, anunciava en la seva primera compareixença del 7 de novembre del 2011 les línies mestres que havien de conduir la seva tasca.

- Governança que havia d'enfortir la capacitat institucional del ministeri,
- Qualitat i excel·lència assistencial,
- Sostenibilitat i eficiència del sistema (que incloïa entre altres coses, la revisió de la nomenclatura dels pagaments i reemborsaments de la CASS, de la cartera de serveis (2011, Srs. de DA),
- Suport legislatiu i normatiu. Es referia entre altres al projecte de llei del medicament, a la regulació legislativa de les professions de salut (fent un èmfasi especial a la llei d'infermeria), a la reforma de la llei del SAAS,...

Fa cinc anys, la mateixa Sra. Cristina Rodríguez, en una altra compareixença pública, el 18 de setembre del 2012, anunciava un Pla de Govern 2012-2015 per a la sanitat.

El descrivia llavors com un pla de Govern orientat a l'acció, una reforma de calat.

Deia, amb paraules seves que calia ser valents i llençar-se a la piscina i reconeixia que el nostre sistema sanitari sempre havia patit de desregulació.

S'anunciava llavors la implantació del Model Andorrà d'Assistència d'Atenció Sanitària (el MAAS) que el director general del SAAS, el Sr. Lluís Burgués explicava llavors amb molts detalls.

Malauradament a dia d'avui encara no està en vigor una reorganització del sistema ni gairebé cap de totes les promeses d'accions de la Sra. Rodríguez.

Balanç d'aquell mandat: fluix, molt fluix.

30 de juny de 2015, una altra compareixença, una altra ministra, la Sra. Rosa Ferrer.

La llavors titular de sanitat tornava a parlar d'un Pla nacional de salut.

Es tornava a parlar del MAAS amb la seva estructura a tres nivells: (atenció primària i metge referent i de la infermera, nivell hospitalari i el tercer l'atenció a fora del país).

Deia llavors la Sra. Ministra que el MAAS era un model molt madur filosòficament, molt pensat.

Tot i així, balanç d'aquell mandat: gairebé nul.

I la raó del fracàs s'ha de reconèixer que no es pot atribuir tant per la feina de la segona ministra dels Demòcrates.

En aquest cas, s'explica per la jugada electoralista del Sr. Martí.

Havia posat la Sra. Ferrer de ministra de Sanitat però el xoc frontal de trens de les eleccions comunals 2015 va estroncar la segona embranzida de DA per la sanitat pública i amb ella la continuïtat de la Sra. Ferrer a l'executiu demòcrata.

2016: tercer ministre de sanitat de DA, curiosament sorgit de les files de UL a Sant Julià, frescament repescat de l'equip comunal sortint.

Amb ell, nous balanços, noves direccions... Botó Reset i comptador a zero de nou.

Amb l'arribada d'aquest ministre, assistíem al fitxatge d'un nou director general del SAAS, de fora, de qui ara no entraré a valorar la seva tasca, però que sabem perfectament que se'l va contractar perquè DA no tenia projecte pel SAAS i esperava que ens el fessin des de fora.

És una evidència que no saben cap a on volien anar, no hi havia indicacions ni direcció.

La realitat és dura d'acceptar, Srs. de DA, però el balanç de la seva gestió sanitària, després de sis anys de mandat dels Demòcrates és molt, molt fluix i comporta conseqüències greus per la sanitat andorrana.

Sí, Sr. Martí, els càlculs electoralistes que vostè ha fet amb els nomenaments dels seus ministres de sanitat passen factura i si no tant a DA, de manera difícilment entenedora, sí la passen al món sanitari i a tota la ciutadania d'Andorra.

Ara i aquí, no em puc estar de referir-me a la contractació del director econòmic del SAAS al 2013 que pel que ens arriba ja n'havia sortit una primera vegada per la porta del darrera cap als anys 90 quan ostentava aquest mateix càrrec.

Vostès, al març 2015 no només el ratifiquen en una posició tan important dins del SAAS sinó que ho fan atribuint-li més funcions i amb un més que conseqüent augment de salari. Passava de 5.000 euros al mes, més guàrdies, a gairebé 8.000 euros amb una prima d'exclusivitat. Quan ja tenien que haver saltat les alertes de la Intervenció General!!!

Continuaré recordant la pèssima gestió de l'acomiadament d'aquest mateix director econòmic i financer sobre el qual l'informe del Tribunal de Comptes del 2014 i tres informes jurídics assenyalaven com a responsable de males pràctiques administratives i en un d'ells fins i tot s'hi entreveïen indicis de responsabilitat penal.

Vostès, gairebé un any després de la denúncia del Tribunal de Comptes, sis mesos després de la nostra denúncia pública del juliol 2016 en roda de premsa, acomiaden la persona amb la boca petita, atribuint-ne la culpa, de manera més que covarda a unes desavinences personals amb el director general del SAAS.

Dilacions, manca de valentia política i que acaben amb una indemnització d'acomiadament que ha costat uns 100.000 euros comptant les cotitzacions de la CASS. L'acomiaden així perquè el més que minse informe jurídic del SAAS assenyalava que les seves faltes han prescrit per haver deixat passar més de sis mesos abans de reaccionar. L'indemnitzen per posar remei a la inacció i irresponsabilitat de DA. Sembla a ningú se li ocorre buscar altres irregularitats comeses més tard que ara ens revela el Tribunal de Comptes en l'informe dels comptes del 2015. I a més pel que ens ha arribat aquesta persona els hauria denunciat per acomiadament indegut.

Quina gestió és aquesta, Srs. de DA? Com ho expliquen això? Per què la ciutadania exigeix explicacions públiques, clares i verídiques.

Sense cap mena de dubte, els informes de fiscalització del SAAS del Tribunal de Comptes dels anys 2013, 2014, 2015 permeten parlar de desgavell col·lectiu.

Sr. Ministre, això ni són qüestions puntuals i poc importants com ens ha semblat extreure de les seves paraules, no vulguin treure ferro a les conclusions del Tribunal de Comptes. Si no són capaços de posar remei a les irregularitats esmentades, poca o cap credibilitat tenen a tirar endavant una reforma qualsevol.

De fet, l'informe de fiscalització del SAAS de l'any 2015 revela de nou actuacions surrealistes i cita per exemple com a pràctica irregular el Complement vinculat als ingressos d'activitat assistencial.

Explica el Tribunal de Comptes que diferents persones que duen a terme activitat assistencial al SAAS perceben complements salarials consistents en una retribució percentual en funció dels ingressos que genera la seva activitat, la qual se situa en un interval del 20% al 85% sobre la facturació.

Perquè tothom ho entengui, i si ho dic malament que se'm rectifiqui, una persona assalariada del SAAS amb un sou ja de per si més que elevat, percep a més fins a un 85% de la facturació que ell mateix ha generat. No sé com ho veuen els consellers d'aquesta sala, però per nosaltres això és un escàndol 10 en una escala de 0 a 10 i més en el cas d'un organisme PÚBLIC sanitari que té l'obligació de donar un servei a la societat.

No parlem d'un banc, ni d'un comerç qualsevol que busca beneficis econòmics; parlem de sanitat pública que no és ni ha de ser un negoci lucratiu en sí i menys pel benefici exorbitant d'uns quants professionals sanitaris.

Aquestes clàusules les han permès vostès, Srs. de DA.

Vostès han permès aquestes barbaritats que vicien el sistema i representen despeses que paguem entre tots de manera inacceptable.

També surten com a accions irregulars del SAAS els conceptes retributius i complements els quals no es troben regulats al Reglament de personal del SAAS: Primes d'exclusivitat, primes per projectes, complements *Ad Personam*,...

Tot aquest desgavell és i ha sigut responsabilitat del Director general del SAAS, del director econòmic i financer, de la Intervenció General i sobre d'ells, sent-ne coneixedors com ho eren a través dels informes de la intervenció general i del Tribunal de Comptes, del ministre o ministra de la Sanitat, del ministeri de finances, i del mateix Cap de govern. I també, sí, Srs. Consellers, de tots els consellers generals que donen suport a Govern que, com els que estem a l'oposició TAMBÉ tenen la responsabilitat del control a Govern.

Responsabilitat de tots aquells representants de Demòcrates per Andorra que han acceptat, han recolzat o que han tancat els ulls enfront del desgavell de la sanitat andorrana!

A dia d'avui, pocs avanços veiem en la seva gestió, Sr. Ministre. El seu discurs era previsible i no ens ha sorprès.

Diria que el podríem qualificar de “més del mateix”, paraules i més paraules i poques accions. Només li vull recordar que la legislatura actual ja és més a prop del final i que el temps se li acaba. Parla de models progressius, ja no li queda temps Sr. Álvarez!

Les preguntes són vàries: com tenim el tema de la salut mental, els convenis amb els metges liberals, l'atenció integral, quan pensen contractar el psico-oncòleg que tant esperen els malalts de càncer i que vostès ens van anunciar que ja estava pressupostat, quan pensen proveir el SAAS d'un nou director econòmic i financers i de recursos generals, figura tan important en una estructura tant gran i complexa com és el SAAS...

Així és la gestió de Demòcrates per Andorra!

Laxa, lenta, ineficient, còmplice amb aquells que abusen del sistema i que amb les seves accions ens perjudiquen a tots.

Una gestió fonamentada en els càlculs polítics i l'amiguisme, marca de la casa de DA.

I poc els importa que els càsting, sovint inadequats, perjudiquin un pilar tant fonamental de l'estat del benestar com és el de la sanitat.

Veritat, Sr. Martí?

I de moment el ministeri continua sense timó, sense lideratge.

No s'afronten els problemes amb valentia i diligència, les males pràctiques s'enquisten i qui dia passa any empeny.

Fa gairebé un any des de la nostra rotunda denúncia; i què ha canviat?

Continuem amb una gestió caòtica, a la deriva que sembla abocar-nos de manera no volguda (o sí) cap a una sanitat privada per a la implosió del sistema públic.

Per sort, tenim bons professionals dins del sistema però tanmateix, no fer les reformes necessàries, no actuar per redreçar la situació és d'una irresponsabilitat total.

Gràcies Sr. Síndic